

VELFÆRDSMINISTERIET

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

EJB/ J.nr. 2008-1506

Folketingets Socialudvalg

27. februar 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 13. februar 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 182 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 182:

”Ministeren bedes redegøre for, om en kommunes frist for sagsbehandlingstiden, f.eks. i sager om handicapbiler, efter retssikkerhedslovens § 3, stk. 2, lovligt kan fastsættes til en hvilken som helst længde, når det samtidig fremgår af retssikkerhedslovens § 3, stk. 1, at ansøgninger skal behandles så hurtigt som muligt. Hvilken sagsbehandlingstid finder ministeren på den baggrund det vil være rimeligt at acceptere for behandling af ansøgninger om handicapbil?”

Svar:

Reglen i retssikkerhedslovens § 3, stk. 1, skal på den ene side imødekomme borgernes rimelige ønske om at få svar hurtigt og på den anden side ses i sammenhæng med lokale prioriteringer af, hvordan de samlede ressourcer bedst anvendes.

§ 3, stk. 2, indebærer, at hver enkelt kommune skal beslutte, hvordan kommunens service skal være på det enkelte område.

Frister kan være længere for typer af sager, som erfaringsmæssigt kræver længere tid, før der kan træffes en afgørelse.

Der er således ikke efter loven et absolut maksimum, for de tidsfrister, kommunerne kan fastsætte, ligesom jeg ikke kan angive en sådan frist for en enkelt sagstype, idet fristens længde vil bero på såvel sagens karakter som det serviceniveau, der lokalt er fastlagt af kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune.

En helt uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid vil imidlertid kunne side-stilles med et afslag med den virkning, at klageinstansen, det vil sige det sociale nævn, kan behandle sagen. Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om sagsbehandlingstiden har en sådan længde.

Karen Jespersen

/Pernille Christensen